

بیان نامه حزب پان ایرانیست پیرامون حقوق اساسی ملت ایران در دریای مازندران

پاینده ایران

هم میهنان! مدتهاست، پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، بحث و گفتگو و حتی تنظیم قراردادهای دوگانه و بعضاً سه جانبه غیرقانونی از سوی دولت‌های جداشده از پیکره اتحاد جماهیر شوروی سابق انجام می‌گیرد. اینگونه اقدامات نه تنها معارض با حقوق اساسی و قطعی ملت ایران می‌باشد بلکه آشکارا در تعارض با اصول حقوق بین‌الملل است که نمی‌تواند در این راستا دور از مخاطرات هول‌انگیز باشد.

مسئولان نظام حاکمیت فرقه‌ای و بویژه وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران، در قبال این حشمت‌ها و تجاوزات آشکار بر حقوق ملت ایران و حقوق بین‌الملل، نه تنها مهر سکوت بر لب زده است که گویی در گرداب هم‌آهنگی‌های خسران‌بار با این‌گونه توطئه‌ها قرار گرفته است.

حزب پان ایرانیست، بنا به وظیفه و رسالت تاریخی و اجتماعی خود موارد مذکور در زیر را اعلام می‌دارد:

۱- حقوق تاریخی و اساسی ملت ایران در دریای مازندران، دارای مبانی هزاره‌ساله در تاریخ و شکل‌گیری جامعه ایرانی است که باید به هنگام خود بمانند کلیه حقوق تاریخی ملت ایران مورد مطالبه و بازگشت قرارگیرد.

۲- طبق نص صریح معاهدات متعدده فی‌مابین دولت ایران و اتحاد جماهیر شوروی سابق (قرارداد هشتم اسفندماه ۱۲۹۹ هجری شمسی برابر با ۲۶ فوریه ۱۹۲۱ و قرارداد ۱۹۴۰) دو دولت طرف قراردادهای مزبور، بطور "متساوی" و با "حقوق مشاعی مشترک" از رودخانه ترک و سایر رودخانه‌ها و آب‌های ساحلی (جز ده مایل سهم اختصاصی هریک از طرفین)، بهره‌مند خواهند شد. مفهوم صریح و منطوق "آب‌های ساحلی" جز دریای مازندران، موضوعی دیگر نمی‌باشد.

۳- طبق اصول و موازین حقوق بین‌الملل و بخصوص با توجه به کنوانسیون حقوق دریاها و مقررات و رویه‌های دیگری بین‌المللی، رژیم حقوقی دریاچه‌ها و دریاهای بسته، همان‌است که طبق قراردادهای فی‌مابین دولت‌های ساحلی ذریب‌متعددگریده‌است. در مورد دریای مازندران قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ تعیین‌کننده این رژیم حقوقی، یعنی سهم متساوی ایران و شوروی سابق، "پنجاه - پنجاه" می‌باشد.

۴- قراردادهای مزبور طبق اصول و موازین بین‌المللی، قراردادهایی ثبت شده و تعریف شده است. چنین قراردادهایی در موارد مشابه مورد قبول رسمی و صدور احکام دادگاه بین‌المللی لاهه بوده است.

۵- بنا بر قبول اصل "جایگزینی دولت و یا دولت‌ها" بجای دولت قبلی، آن دولت و یا دولت‌های منبعث از دولت قبلی مکلف به قبول تعهدات دولت طرف قراردادها می‌باشند.

۶- دولت‌های جدیدالولاده از دولت اتحاد جماهیر شوروی سابق نیز بر اصل فوق‌الذکر از حقوق بین‌الملل (اصل جایگزینی دولت) گردن نهادند و طبق بیانیه مورخ ۲۱ دسامبر ۱۹۹۱، در شهر آلماتی، کلیه دولت‌های جدیدالولاده مزبور (دولت‌های مستقل مشترک‌المنافع) قبول و اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای شوروی سابق را تضمین کردند.

۷- قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ منعقد میان دولت اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی سابق و دولت شاهنشاهی ایران، از جمله آن قراردادهای است که در دو قرارداد مزبور و نیز کلیه مکاتبات و مراودات بعدی نیز اصل "تساوی حقوق و مالکیت مشاع" از دریای مازندران تأکید شده است که آن اصل تعیین‌کننده رژیم حقوقی دریای مازندران بوده و هست که اکنون نیز باید حاکم باشد.

۸- به شرح فوق‌الذکر رژیم حقوقی دریای مازندران مشخص است که عبارت است از اصل تقسیم فی‌مابین ایران و اتحاد جماهیر شوروی سابق، "پنجاه - پنجاه" یا حقوق متساوی و مالکیت مشاع، که دولت‌های چهارگانه در کناره دریای مازندران که از دامان اتحاد جماهیر شوروی سابق برخاسته‌اند بخواهند رژیم حقوقی فی‌مابین خود را تعیین کنند و آن عبارت است از تقسیم سهم پنجاه درصد اتحاد جماهیر شوروی سابق فی‌مابین آنها و لاغیر.

۹- هرگونه تخلف و توجیه و قبول طرح و نظریه‌ای که بر اصل مزبور خدشه وارد آورد، تجاوز آشکار بر حقوق ملت ایران و چونان تعارض و سرسپردن به متجاوز بر حقوق آبی و ارضی ملت ایران می‌باشد که در خور پیگرد است.

حزب پان ایرانیست همه آزادگان و مبارزان ملت ایران را به کوشش و نبردی هم‌آهنگ برای حفظ حقوق ملت

ایران، برابر توطئه‌های ضد ایرانی فرامی‌خواند. ما دست‌های خود را برای این هم‌آهنگی به سوی همه حرکت‌ها و

جنبش‌های حق طلب و ضد استعمار به پیش می‌آوریم امید آنکه بتوانیم در این برهه از تاریخ به وظایفی که در پیشگاه

ملت بزرگ ایران به عهده داریم رفتار نماییم

پاینده ایران - سی و یکم فروردین ماه ۱۳۸۱ - تهران

شورای عالی رهبری حزب پان ایرانیست